

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Autor: Iveta Motyčková
Datum: 17.9.2012
Škola: Integrovaná ZŠ a MŠ Trnová, Trnová 222, okres Plzeň - sever

Šablona: III/2 - Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT
Vzdělávací oblast: Jazyk a jazyková komunikace
Číslo sady: 01
Název sady: Český jazyk - literární výchova
Číslo DUM: 08
Název DUM: Pohádky pro nejmenší

Metodický list - anotace:

Žáci pracují ve skupinách, vylosují si pohádku, rozstříhají věty. Složí věty ve správném pořadí. Doplní názvy pohádek. Nakreslí hlavní postavy z jednotlivých pohádek.

Pracovní list je určen žákům 1.a 2. ročníku.

Název pohádky: _____

Vlk zatím rychle běžel do chaloupky. Zaklepal, vešel do chaloupky a babičku spolkl.

Myslivec vlkovi rozpáral břicho a babičku i Karkulku zachránil.

Šel kolem myslivec a uslyšel chrápání.
Nakoukl do chaloupky a uviděl vlka.

Byla jednou jedna holčička, která nosila červený čepeček.

Karkulka se zastavila, aby pro babičku natrhala kyticíku.

Karkulka šla lesem a najednou se před ní objevil vlk.

Když přišla Karkulka do babiččiny chaloupky, vlk ji spolkl také.

Maminka ji poslala za babičkou, která měla ten den svátek.

Vlk se Karkulky vyptával kam jde, co nese a kde babička bydlí .

Nakresli postavy z pohádky:

--	--	--	--	--

Název pohádky: _____

Dědeček zavolal na pomoc babičku. Táhli, táhli, ale nevytáhli.

Pejsek zavolal na pomoc kočičku. Táhli, táhli, ale řepu nevytáhli.

Táhli, táhli a řepu vytáhli.

Kočička zavolala na myšku.

Babička zavolala vnučku. Táhli, táhli, ale nevytáhli.

Dědeček zasadil řepu. Řepa vyrostla veliká, převeliká.

Vnučka zavolala pejska. Táhli, táhli, ale nevytáhli.

Myška za kočičku, kočička za pejska, pejsek za vnučku, vnučka za babičku, babička za dědečka.

Dědeček chtěl řepu vytáhnout. Táhl, táhl, ale nevytáhl.

Nakresli postavy z pohádky:

Název pohádky: _____

Jednoho dne se za dveřmi ozvaly líbezné hlásky.

V chaloupce u lesa žil jelen se zlatými parohy spolu s malým Smolíčkem.

Byly to jezinky. Smolíček jim neotevřel a ony odešly.

Naštěstí se jelen pásal nedaleko a Smolíčka zachránil.

„Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme.“

Jezinky Smolíčka vzaly a utíkaly s ním hluboko do lesa.

Když jelen odcházel na pastvu, přikazoval Smolíčkovi, aby nikomu neotvíral.

Smolíček plakal a volal:“ Za hory, za doly mé zlaté parohy, kde se pasou? Smolíčka, pacholíčka jezinky pryč nesou.“

Druhý den přišly opět. Tentokrát však Smolíčkovi bylo jezinek líto a otevřel.

Nakresli postavy z pohádky:

--	--	--

Řešení

Název pohádky: O Červené Karkulce
Byla jednou jedna holčička, která nosila červený čepeček.
Maminka ji poslala za babičkou, která měla ten den svátek.
Karkulka šla lesem a najednou se před ní objevil vlk.
Vlk se Karkulky vyptával kam jde, co nese a kde babička bydlí .
Karkulka se zastavila, aby pro babičku natrhala kytičku.
Vlk zatím rychle běžel do chaloupky. Zaklepal, vešel do chaloupky a babičku spolkl.
Když přišla Karkulka do babiččiny chaloupky, vlk ji spolkl také.
Šel kolem myslivec a uslyšel chrápání. Nakoukl do chaloupky a uviděl vlka.
Myslivec vlkovi rozpáral břicho a babičku i Karkulku zachránil.

Název pohádky: O veliké řepě
Dědeček zasadil řepu. Řepa vyrostla veliká, převeliká.
Dědeček chtěl řepu vytáhnout. Táhl, táhl, ale nevytáhl.
Dědeček zavolal na pomoc babičku. Táhli, táhli, ale nevytáhli.
Babička zavolala vnučku. Táhli, táhli, ale nevytáhli.
Vnučka zavolala pejska. Táhli, táhli, ale nevytáhli.
Pejsek zavolal na pomoc kočičku. Táhli, táhli, ale řepu nevytáhli.
Kočička zavolala na myšku.
Myška za kočičku, kočička za pejska, pejsek za vnučku, vnučka za babičku, babička za dědečka.
Táhli, táhli a řepu vytáhli.

Název pohádky: O Smolíčkovi
V chaloupce u lesa žil jelen se zlatými parohy spolu s malým Smolíčkem.
Když jelen odcházel na pastvu, přikazoval Smolíčkovi, aby nikomu neotvíral.
Jednoho dne se za dveřmi ozvaly líbezné hlásky.
„Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme.“
Byly to jezinky. Smolíček jim neotevřel a ony odešly.
Druhý den přišly opět. Tentokrát však Smolíčkovi bylo jezinek líto a otevřel.
Jezinky Smolíčka vzaly a utíkaly s ním hluboko do lesa.
Smolíček plakal a volal:“ Za hory, za doly mé zlaté parohy, kde se pasou? Smolíčka, pacholíčka jezinky pryč nesou.“
Naštěstí se jelen pásal nedaleko a Smolíčka zachránil.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Iveta Motyčková.